

EEN ITALIAANSE ROMCOM

Graaf wordt verliefd op prinses en bouwt met haar een nestje in een krakkemikkig kasteel in de woeste natuur van Umbrië. Het verhaal van de Italiaanse Bolza-familie leest niet alleen als een kasteelroman, het is er een, ontdekt *Vogue's* Stephanie Pander.

tekst STEPHANIE PANDER *fotografie* COURTESY OF RESCHIO ESTATE

Een deel van de 1150 hectare grote Reschio Estate, gezien vanuit de lucht. Via de met cipressen omlijste oprijlaan kom je bij het recent geopende kasteelhotel.

Het ovale zwembad onder de parassol pijnbomen is de parel van Reschio Estate.

‘Graaf Benedikt verwacht je,’ zegt een vriendelijk meisje als ik mijn koffer afgeef bij de poort van Castello di Reschio.

Om hier te komen, ben ik vanuit het slaperige gehucht Lisciano Niccone (een dorp kun je het niet noemen) via de slingerende oprijlaan met statige cipressen omhoog gereden. Het kasteelhotel op het gelijknamige landgoed opende een jaar geleden zijn deuren. Vijfendertig kamers met salonafmetingen plus een droom van een torensuite.

Op social media zijn de metersbrede hemelbedden en met zuurstokkleuren gestoffeerde kamers eindeloos gepost. Voordat ik kan checken of alles in werkelijkheid net zo mooi is als op de plaatjes, moet ik haast maken voor de lunch. Het is *ora di pranzo* en dat nemen ze ook in adellijke kringen heel serieus. ‘Als je over de binnenplaats loopt en daarna langs het zwembad en de tennisbanen,

richting de paardenstallen, zie je het restaurant liggen.’ Als het meisje zich omdraait en wegloopt met mijn koffer zie ik hoe haar prachtig geplooid lange rok aan de achterkant chic uitstaat. Als een trotse pauw.

Engelengezicht

Het is een mooie oktoberdag en de tafels op het terras van Ristorante Alle Scuderie zijn gedekt met wit linnen en grof aardewerk. *Un pranzo al fresco*. Niet veel later zit ik achter een bord tagliolini met daarop een berg versgeraspte truffel. Tegenover me zit Benedikt Bolza, een stijlvolle vijftiger met fijne trekken, telg uit een Oostenrijks-Hongaars adelgeslacht. Hij zou het jongere en ‘zachtere’ ›

Benedikt en Nencia met hun vier dochters Giorgia, Nerina, Vita en Olimpia en zoon Geza.

Nencia Corsini bij het vuur
in de ruimte die dienstdoet
als hotelreceptie.

broertje van Jeremy Irons kunnen zijn. Twee slanke, gemani-cuurde handen steken uit de mouwen van zijn nauwsluittende tweedjasje. Om de nek een dunne zijden sjaal tegen de eerste herfstkou. 'Ik moet mijn vrouw Nencia verontschuldigen, maar ik dacht: misschien is het leuk als je mijn oudste dochter Giorgiana leert kennen.'

Een meisje met een engelengezicht schuift aan. 'Ze studeert Britse literatuur in Amsterdam.' Ik had stiekem gehoopt een glimp op te vangen van *donna* Nencia Corsini. Zij behoort tot de Florentijnse prinselijke Corsini-familie die de achttiende-eeuwse paus Clemens XII voortbracht. Ik volg Nencia's tweelingzus Fiona al een poos op Instagram, waardoor ik Nencia voor mijn gevoel ook een beetje heb leren kennen. Maar Giorgiana en haar vader blijken perfecte vervangers en vertellen met liefde hun familieverhaal.

Vijftig ruïnes en een heggenschaar

Dat verhaal begint met een vlucht én met een nieuw begin. Na de opkomst van het communisme vertrekt de familie Bolza uit Hongarije. Via Duitsland komt het gezin op het Italiaanse platteland terecht, waar vader Antonio en moeder Angelika in 1984 een oude kerk op een heuveltop kopen, ergens op de grens van Toscane en Umbrië. 'Mijn ouders vielen voor de puurheid en de overweldigende natuur,' zegt Benedikt terwijl hij de pasta op zijn vork rolt. 'Ze hadden geen idee dat de kerk deel uitmaakte van een landgoed van ruim 1150 hectare, waar ook nog vijftig ruïnes en een kasteel op stonden. Ze kwamen daar pas achter toen ze jaren later extra grond wilden kopen en de eigenaar voorstelde 'dan het hele landgoed maar over te nemen'. De graaf herinnert zich hoe ze tijdens wandelingen over het terrein steeds nieuwe huizen ontdekten. 'Sommige waren compleet overwoekerd door struiken en niet meer zichtbaar. We gingen nooit zonder heggenschaar op pad.'

Het meisje met de papegaai

Wat moet een mens met vijftig huizen en een kasteel? De Bolza's besluiten op zoek te gaan naar potentiële kopers van het slag dat verliefd wordt op een

bouwval. Die bestaan, gelukkig. De woningen worden in overleg met de eigenaren gerestaureerd en omgetoverd tot (privé)vakantiehuizen. Benedikt gaat architectuur studeren in Engeland en komt eind jaren negentig terug op het familielandgoed om het stokje van zijn ouders over te nemen. Op Reschio loopt hij een excentriek meisje met een schilderpalet tegen het lijf. Op haar hoofd zit stevast haar gevederde vriend, papegaai Squeaky. Nencia Corsini is door de familie Bolza gevraagd een trompe-l'oeil te maken. De Hongaarse graaf en Florentijnse prinses worden verliefd. En zoals dat gaat in sprookjes betrekken zij samen een aantal kamers in het vervallen kasteel. Ze blijven er tien jaar wonen en hun vijf kinderen worden hier geboren. 'Romantisch, zeker, maar de realiteit was dat ik regelmatig met emmers door de vertrekkende om de ergste lekkages op te vangen, terwijl Nencia het vuur in de haard opstookte om ons warm te houden.' Ik zie voor me hoe de kinderen in pyjama's rondom het grote vuur in de keuken zaten en hoe zij, als het maar hard genoeg regende, met ›

Zoals dat gaat in
sprookjes betrekken
ze samen een
aantal kamers in een
vervallen kasteel

Nencia Corsini en de kinderen in de grote woonkeuken van de familie op het landgoed.

Benedikt Bolza met
zijn vader Antonio voor
de poort van hun
restaurant Alle Scuderie.

In de Boot Room brandt altijd een vuur en staat een lange tafel waar Nencia de boeketten verse bloemen schikt die in grote vazen door het hele kasteel verspreid staan.

paraplu's naar bed werden gebracht. Bestaat er iets leukers dan opgroeien in een echt kasteel? Nauwelijks, al heeft een 'gewoon huis' ook z'n voordelen, volgens Giorgiana. 'Toen mijn jongste broertje werd geboren, heeft mijn vader een van de ruïnes uitgekozen om er een woning voor ons te bouwen. Ik weet nog dat ik mij enorm verheugde op een écht huis met een eigen kamer.'

Alleen maar respect

Na de pasta met truffel is er een *affogato*, ijs met koffie. Het blijft even stil aan tafel omdat dit nou eenmaal een toetje 'van het moment' is: je moet het eten binnen die krappe minuut dat de koffie nog lauwwarm is en vóór het ijs helemaal gesmolten is. We kijken toe hoe de ober de hete espresso uit een zilveren koffiekannetje over het perfecte bolletje vanille-ijs schenkt. Benedikt is een perfectionist pur sang. Alles moet kloppen en dat lukt alleen als je over alles de supervisie houdt. Zo verliep het ook met het Reschio Estate. Inmiddels zijn 28 van de 50 ruïnes verkocht en opgeknapt.

'Bij de verbouwing mag je nooit uit het oog verliezen dat het een ruïne was, waar de mensen verliefd op zijn geworden. Alles wat je daarna doet, moet met respect voor het origineel gebeuren.' Benedikts bemoeienis gaat dan ook verder dan alleen de verkoop en restauratie van de huizen. Reschio is een modern gesamt-kunstwerk waarin alle kunstvormen en ambachten harmonieus samenkomen. Na de restauratie richten Benedikt en zijn designteam de huizen volledig in. Daarvoor is de eigen meubellijn B.B. for Reschio ontwikkeld. De handgemaakte Poggibonsi-schemerlampen met kappen van geplooid fluweel en de open hemel-bedden worden gemixt met antiek en vintage, zorgvuldig door de Bolza's bij elkaar gezocht op plaatselijke veilingen

en antiekmarkten. Voor de productie maakt B.B. for Reschio gebruik van lokale ambachtslieden want die zijn er volgens de graaf nog genoeg in Umbrië. 'Als je je maar realiseert dat kwaliteit een prijs heeft.'

Niet té wild plukken

Het leven op Reschio draait om alles wat de Bolza's belangrijk vinden. Er zijn oefenavonden van het personeelskoor, op het podium worden jazzmuzikanten uit de omgeving uitgenodigd, er is een jaarlijks theaterfestival en de kookworkshops beginnen steevast met een wildplukwandeling. Daar hoor je niet alleen wat je wel mag meenemen maar vooral ook wat níet. Benedikt: 'Wij hebben een team van biologen gevraagd in kaart te brengen wat er groeit op het landgoed en wat de rol van de planten, bomen en bloemen is in het ecosysteem. Dat leert ons niet te snel in te grijpen en niet 'te wild' te plukken.'

De duurzaamheidsgedachte zie je overal terug, óók als het om reizen gaat. De graaf bekent dat hij zich diep schaamde toen hij onlangs hoorde dat het grootste deel van de privéjets dat op de luchthaven van Perugia landt, voor zijn landgoed komt. 'Wij hopen steeds meer gasten van dichterbij aan te trekken, moedigen mensen aan binnen Europa met de trein ›

Het schaamrood stond Benedikt op de kaken toen hij hoorde dat het grootste deel van de privéjets voor zijn landgoed komt

Vader Bolza wijdt zich
sinds zijn pensioen aan zijn
stoeterij van Spaanse
dressuurpaarden in het
steenrode Teatro Equestre.

te reizen en hebben een ‘meer-dagen-policy’ wat betekent dat hotelgasten bij ons minstens voor vier nachten boeken. Vier weken zou nog beter zijn.’

Zie jij een golfbaan?

De restauratie van het kasteel is de kroon op het werk. Vijf jaar is de graaf er met zijn team mee bezig geweest. Dat staat haaks op het huidige tijdsbeeld waarin nieuwe hotelconcepten binnen een paar maanden tijd uit de grond worden gestampt (en even snel weer vergeten). Het mocht in geen geval *just another hotel* worden. Benedikt: ‘En al helemaal geen resort. Zie jij een golfbaan?’ Nee, die zie ik niet. Wel een stal vol paarden, een biologische moestuin en een zoutwaterzwembad in de schaduw van metershoge parasolpijnboomen. De graaf onderstreept het nog maar eens: ‘Reschio is een reflectie van wie wij zijn. Wat je hier ziet, is ons leven en we hebben er ons werk van gemaakt dit met anderen te delen. Onze visie komt terug in de kleinste details.’

Als ik na de lunch mijn kamer binnenstap, zijn deze details het eerste wat in het oog springt. Het geweven monogram in de linnen lakens, het herfstboekje op tafel en de chocolade-taart met daarop in poedersuiker het wapen van Reschio. En

dan heb ik het nog niet eens over de met kleurig fluweel beklede sofa’s, de goed uitgeruste ‘*in-room*’-cocktailbar waar alles klaarstaat voor een G&T – met gin van eigen landgoed – en de onzichtbare snufjes, zoals de koperen platen onder de bedden zodat de nachtrust ‘niet wordt verstoord door elektromagnetische straling’.

Sinds de opening weet ‘rijk en beroemd’ de weg te vinden naar deze woeste uithoek van Umbrië. Er zijn beelden van Gwyneth Paltrow poserend voor de oude kasteelmuren en van sir Anthony Hopkins achter de Steinway-vleugel in de hotelbar. De acteur postte de video ervan zelf op Instagram. Deze informatie zul je namelijk niet terugvinden op de social media van Reschio en ook de graaf zul je niet op een uitspraak betrappen. Hij slikt nog liever zijn tong in met een slok van zijn eigen sangiovese dan dat hij iets loslaat over zijn gasten.

Tientallen tinten groen

Het is de meest bejubelde hotelopening van 2021 en met 296.000 volgers is @reschio een hit op Instagram. Het grootste deel van die mensen zal hier waarschijnlijk niet zelf logeren maar niets houdt ze tegen weg te dromen bij de prachtige beelden die het inspirerende familie-verhaal vertellen.

Want de totstandkoming van Reschio is bovenal een *family affair* gebleken, waar dochter Giorgia goede herinneringen aan heeft. ‘Omdat we door de pandemie een jaar later zijn geopend, was er genoeg tijd om alles uitgebreid te testen: om in de bedden te slapen en de gerechten op de menukaart uit te proberen. We hebben vlooiemarkten door het hele land afgestruind en het was iedere keer weer een verrassing als er spullen werden afgeleverd – wat zou er in de dozen zitten en waar gingen we die spullen neer- >

Benedikt slikt nog
liever zijn tong in
*met een slok van zijn
eigen sangiovese* dan
dat hij iets loslaat
over zijn gasten

Architect Benedikt Bolza
achter zijn tekenafel.

In het castello zijn
aparte ruimtes en kleine
salons voor gasten die
meer privacy zoeken.

zetten. Dat leverde eindeloos schuiven met kasten en tafels op tot alles een plekje had gevonden.’

Benedikt vertelt dat zijn vrouw hierbij van onschatbare waarde was. ‘Zij is mijn onconventionele adviseur, mijn asymmetrische wederhelft. Het geniale aan haar is dat ze duizend ideeën heeft die ze allemaal op tafel gooit, en zich dan geen moment vergelijkt voelt als je besluit er toch niks mee te doen.’

Niet dat daar sprake van was. Overall zie je Nencia’s signatuur. Zoals het ‘groots uitpakken’: niet tien maar honderd portretten aan de muren en overall verse bossen bloemen – die ze het liefst zelf samenstelt. Een cocktailbar vol palmbomen en velours, in tientallen tinten groen. Tafels en stoelen op plekken waar je ze zelf misschien niet direct zou neerzetten, maar waar ze toch bijzonder handig blijken. Zoals naast de vrijstaande badkuip in de Count’s Suite, omdat het heerlijk is, als de een in bad ligt de ander daar met een boek en glas wijn bij kan komen zitten. *Bathing apart together.*

Tussen bloemen en etherische oliën

De namiddag breng ik door in een met zachte badlakens beklede badkuip vol bloemblaadjes. In de voormalige wijnkelders is de spa, geïnspireerd op het Romeinse badhuis. Er is een zoutwaterbad, een hamam en een dromerige *‘private room’*. Die laatste is het domein van de Calabrese Maria, die met haar magische handen, etherische oliën en kruidenelixers behandelingen geeft – *utterly bespoke*, zoals de Britten dat noemen. Na een *dry brushing*-sessie waarmee ze mijn doorbloeding zegt te ‘activeren’, kan mijn huid volgens haar wel een oppepper in de vorm van een vleugje gemberolie gebruiken, zodat ik straks fit naar de cocktailbar kan. Wie ben ik om nee te zeggen? Als ik even later aanschuif in de Palm Court ziet de

‘An Italian country retreat that leaves others for dust,’ kopte de recensie

barman aan mijn gemoedstoestand dat ik wel een vleugje negroni kan gebruiken. Het diner dat volgt, is perfect in zijn eenvoud: een bord tortellini in heldere bouillon en een salade met krokante artisjok. Toe is er millefeuille van kastanjemeel met hazelnoot en zelfgemaakt chocolade-ijs.

‘An Italian country retreat that leaves others for dust,’ schreef *Financial Times* treffend in een recensie kort na de opening. En het is waar. Reschio is een andere wereld. Eentje waar kosten nog moeite zijn gespaard om dromen te verwezenlijken. De volgende stap? De perfectionist moet even nadenken. ‘Verdieping in plaats van groei. Datgene beschermen waaraan we zo hard hebben gewerkt.’ En dan, eerlijk: ‘Soms zou ik er het liefst een muur omheen willen bouwen.’ Als voorbeeld noemt Benedikt zijn eigen wijn: ‘Die is nergens te koop. Het is een prettige gedachte dat je die alleen hier kunt drinken.’ ■

Logeren op het landgoed

Castello di Reschio heeft 36 kamers, waaronder een torensuite met uitzicht over het landgoed. Mijn favoriet is suite 27, de Count’s Suite met een ruime werktafel naast de gigantische open haard. Kamer 8 is ook een aanrader, die heet Uncle Pope, naar de voorvader van Nencia Corsini en heeft een gouden altaar achter de schrijftafel. Via de website is ook een handjevol van de gerestaureerde privébuizen te huur. Kijk voor meer info op reschio.com of volg de Bolza-familie op Instagram via @reschio.

